

عنوان مقاله:

تشکیل پرتفوی بهینه با استفاده از الگوریتمهای ژنتیک بر اساس مدل مارکوویتز و نقدشوندگی سهام در بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی حسابداری ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حامد دمرچی لو - کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه سیستان و بلوچستان نویسنده پاسخگو

بهنام مرادخانی - کارشناسی ارشد حسابداری عضو هیئت علمی موسسه غیرانتفاعی هاتف

محمدعلی مرادی - دکتری تخصصی حسابداری، دانشیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر در پی استفاده از الگوریتمهای ژنتیک جهت بهینهسازی پرتفوی با گسترش مدل میانگین واریانس مارکوویتز میباشد. مدل گسترش یافته بازده، ریسک و نقدشوندگی اوراق بهادار را شامل میشود، زیرا نقدشوندگی یکی از مهمترین معیارهای مورد توجه سرمایهگذاران در هنگام تشکیل پرتفوی میباشد. مسئله انتخاب پرتفوی بهینه به کمک الگوریتمهای ژنتیک، موضوعی است که کمتر مورد توجه پژوهشگران و تحلیلگران قرار گرفته است، در حالی که جامعیت و توان تکنیکی قابل ملاحظه این الگوریتمها میتواند گزینش مناسبی را به دست دهد. مطالعات پیشین، کارایی الگوریتم ژنتیک را به عنوان یک روش جستجوی تصادفی جامع، در مقایسه با سایر روشهای بهینهسازی به اثبات رسانیده است. رویکرد تحقیق، پرتفویی به دست میدهد که دارای حداکثر بازده و نقدشوندگی، و حداقل ریسک باشد. نتایج این تحقیق نشان میدهد که بهینهسازی پرتفوی مبتنی بر نقدشوندگی میتواند منافع زیادی را در کاهش ریسک نقدشوندگی پرتفوی سرمایهگذاران (بدون از دست دادن مقدار قابل توجهی از بازده، و یا حتی دریافت بازده بالاتر) به دست آورد. بنابراین سرمایهگذاران میتوانند با استفاده از این رویکردها، نقدشوندگی پرتفوی خود را به خوبی تحت کنترل داشته باشند

کلمات کلیدی:

گزینش پرتفوی بهینه، بهینهسازی، بازده، ریسک قابل قبول، نقدشوندگی، الگوریتمهای ژنتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/339952>

